

לא היה לו עונש מוגדר. פעם הציע להרוג גם אותן. כעבור רגע הציע לגלח להן את הראש."

סיכם קלצ'נסקי: "אחרי השיחה הזאת לא שבתי לראות אותו. אז הוא נראה לי מטורף לא מדי, שאין מאחוריו שום כוח של ממש. היום, כשהוא בכנסת, אני נחרד. אם יושבו אותו מול פסיכיאטרים, אין לי ספק שהוא יאושפו בצו, אחרי שהם יקבעו שהוא מטורף קליני. אני אומר בפה מלא: הוא נאצי וחייבים לעצור אותו!"

האם הוא מאמין בזה?

תיאורו של קלצ'נסקי עונה על שאלה אחת, הנשאלת לעיתים קרובות: האם הוא כן? האם הוא עצמו מאמין בדברים המטורפים שהוא אומר? ואולי הוא פשוט דמגוג ממולח, שאימין לעצמו תורה זו רק כמכשיר כדי לזכות בסופולריות ולהשיג מעמד?

אותן השאלות נשאלו במשך שנים רבות לגבי ארולף היטלר. מעטים היו מוכנים להאמין כי היטלר אכן מתכוון לדברים שרשם במיין קאמף. הם היו כליכך מופלגים, עד כי גם הקורבנות המיועדים — היהודים, הרוסים, השכנים של גרמניה ואף יריביו של היטלר בגרמניה עצמה — לא היו מסוגלים להאמין שכל מילה נכתבה ברצינות גמורה.

הוא סתם דמגוג, נאמר בשעתו בגרמניה הוויימאריט. הוא יודע שיש אנטישמיות עמוקה בגרמניה, ואימץ אותה לעצמו כמכשיר נוח כדי להגיע לשלטון. אך כשיגיע, ישכח את העניין הזה. הרי הוא לא משוגע. לכל היותר יחזיר לפולין כמה יהודים שבאו משם, כדי לצאת ידי חובה.

מעולם לא הוריע פושע על מזימותיו בצורה כה גלויה מראש כמו היטלר, ומעולם לא התעלמו קורבנות מיועדים מהודעה כה ברורה על מה שעומד לקרות להם.

עור בימים האחרונים לפני עליית היטלר לשלטון השתלר פוליטיקאי שמרני מפוכח. פראנץ פון פאפן, לשכנע את נשיא גרמניה, פאול פון הינדנבורג, שאין מה לחשוש מפני היטלר. אם יטיל הנשיא על היטלר להרכיב ממשלה קואליציונית, אמר, היטלר יירגע במהרה. אולי אנשיו "ישחקו קצת בחיילים" במשך זמן מה, אבל לאחר מכן ישתלבו בממסד והכל יבוא על מקומו בשלום. הנשיא שעה לעצה זו.

רק כאשר הלך היטלר עד הסוף המר, הרג שישה מיליון יהודים וחצי מיליון צוענים, והתכוון להרוג עשרות מיליוני סלאווים, הבינו הכל שהאיש היה כן לגמרי.

לפי כל התאורים, נכון הדבר גם לגבי כהנא. אין הוא סתם דמגוג ממולח, המנצל את הגזענות החבויה בלב רבים בישראל. הוא מתכוון למה שהוא אומר. הוא כן. ועל פה הוא מסוכן.

במשך 15 שנים וילזלו כמעט כל הישראלים במאיר כהנא. כאחד מרגעי תש"ד התעוררו לפתע הכל.

זה לא היה בשם של אוסאליפס, וגם לא ביום הבחירות, אלא כמה חודשים לפני כן. אז ראייתה הטלוויזיה הישראלית אדם בשם אלכסנדר פינקלשטיין, תושב נצרת-עלית.

נצרת-עלית הוקמה על-ידי רוד כן-גוריון ועוזרו, שימיון פרס, כמייצרי יהודי המשקיף מגבוה על פני נצרת הערבית. היא נועדה מלכתחילה להוות מישקל נגדי לריכוז ערבי חשוב זה. אך המדיניות האנטי-ערבית של ממשלות המערך והליכוד, שהוריו כספים למכביר לבינו נצרת-עלית אך לא העניקו שום כסף וקרקע לנצרת הערבית. גרמה לתוצאה ההפוכה: סטריהשיון הערבים נאלצו לעלות לנצרת-עלית, וקנו שם בכסף רב את הדירות מן היהודים שקיבלו אותן בחצייהנם.

נגד תופעה זו התקוממו התושבים היהודיים בנצרת-עלית, שונאיה-ערבים. אותו אלכסנדר פינקלשטיין, יהודי אשכנזי, ותיק בארץ, השמיע את דבריו בטלוויזיה בלי היסוס: את הערבים צריכים לגרש מן הארץ. אין להניח אף לממשפה ערבית אחת לחיות בנצרת-עלית, התושבים ימנעו זאת בכוח הזרוע. מאות אלפי צופים נחרדו למשמע הדברים, מעולם לא העז איש

זה התחיל בכיף וכך זה נגמר: הגדר המחושמלת של מחנה ההשמדה אושוויץ

הישגו של כהנא בבחירות לא היה מעורר הד כה רב, אילו האמין הציבור כי באמת רק 1.25% מתושבי ישראל תומכים בתורת אלה. אך הכל ידעו כי מיספר זה מטעה: יש רכבות רבות החושבים כמוהו, והאומרים זאת בכל הזמנות, אף שלא הצביעו בעדו.

תורת כהנא מושכת הרבה יותר מאשר כהנא עצמו.

צחוק מהדהד בגיהנום

יתכן שיש לפחות תועלת אחת בעלייתו של מאיר כהנא. הוא העלה על פני השטח מורסת-מוגלה, שהיתה עד כה חבויה מעיני רוב הבריות.

במחזהו של גתה, פאוסט, מגדיר השטן את עצמו במלים: "אני שייך לאותו כוח הרועה תמיד ברע, והגורם תמיד לטוב."

יתכן שגם עלייתו של כהנא תתאים לספוק, מעץ יצא מתוק, כי היא מאפשרת את התגייסות כל הכוחות הישראליים ההגונים.

בסוף תשמ"ד היה נדמה שזה יכול לקרות. כהנא הוחרם, בכנסת ישב כאדם מנודרה, שגם הקרובים לרעיותיו היססו להופיע עימו בפומבי.

כאשר סירב נשיא-המדינה, חיים הרצוג, לקבל את פני כהנא במסגרת ההתייעצויות שעליו לקיים עם הסיעות בכנסת לפני הקמת ממשלה, תבעה ממנו גאולה כהן להחרים גם את הרשימה היהודית-ערבית החדשה, שהשיגה שני מנדטים בבחירות.

הנשיא פנה אליה בזעם. "אני מכיר את המנהיגים היהודיים של רשימה זו. יש ביניהם אלוף בצה"ל וגיבורי-מלחמה שנפצעו בקרבות. איך את מעזה להשוות אותם לאיש הזה, שלא מצא לנכון לבוא ולהשתתף אף באחת ממלחמות ישראל?"

אנשיו ואנשי-ציבור מכל הגוונים קמו להסתייג מן התופעה החדשה. מול כהנא קמה חזית רחבה של כוחות פוליטיים וציבוריים. אם אכן מתכוון כהנא להגיע לשלטון בישראל, ארוכה הדרך לפניו.

אך בתום שנת תשמ"ד לא יכול היה עוד איש להתעלם מן התופעה: יש בישראל תנועה נאצית יהודית ופיהרר יהודי.

אם ארולף היטלר נמק אישם בתחתית-שואל, הרי צחקוק בוודאי מהדהד בכל מדורי הגיהנום.

לדבר כך בגלוי בכלי-התקשורת, גם אם רבים חשבו כך אולי בסתר-ליבם.

הצופים נדהמו שיבעתים כאשר הסתבר כי פינקלשטיין זה נמנה עם חסידיו מאיר כהנא. וכי בנצרת-עלית קיים סניף פעיל של תנועת כך.

כך, כימקט באקראי, נודע לרבים כי קבוצת התמהונים הסכה זה מכבר לתנועה אמיתית, שהיכתה שורשים באוכלוסיה היהודית בעיירות, ומצאה תומכים אף בקרב הציבור האשכנזי הוותיק. אחרי הלם ראשון זה, שגרם לסערה של ויכוחים ופעולות כרחבי הארץ, היה ניצחונם של כהנא בבחירות הלם שני, אך פחות מפתיע.

כה אמר כהנא

ההלכה - לתפוס את השלטון בכוח. צריך לחשוב על זה. בשבילי המדינה הזאת היא לא ערך עליון. המדינה משרתת את העם, והעם משרת את אלוהים!"

על הערבים: כשהערבים ישמעו בוקר אחד שהרב כהנא התמנה לשר-ביטחון, מה הם יעשו! יברחו! כמו שפנים הם יברחו!... אף ערבי לא יישאר כאן אם הכל יתנהל כשורה בבחירות!"

על זכותם של בני-המעוטנים לבחור נציגיהם לכנסת: זה מה שחסר לנו - שלושים בני-דודים בכנסת! אנחנו נהיה אבודים. אבודים! לכן אנחנו אומרים: לגרש, לגרש, לגרש!"

על שיטת כהנא לגירוש ערביי ישראל: בשלב הראשון נפסיק להם את הביטוח הלאומי. נגייס אותם לשלוש שנים לגדודי-עבודה לסלול כבישים, גם למילואים, גם לסלול כבישים, נשים עליהם פיקוח מיסים קפדני. הגרש האחרון. נשלול מהם את זכות-הבחירה לכנסת, ומהסטודנטים נדרוש הצהרת-אמונים. לא לישראל, אלא למדינה היהודית. אבל זו רק ההתחלה - אחר-כך נגיד להם: קחו פיצויים ולכו. אם כהנא יגיע לשלטון - גם את זה לא תקבלו!"

על הסיבות למשבר-הכלכלי בישראל: אז איפה הכספים כולם? הערבים בלעו אותם. לכן אנחנו נדרשים לשלם כל-כך הרבה על: לחם, חלב, תחבורה, שיכון, ומה שחמור יותר - לקצץ בתקציב הביטחון. תנו לנו את הכוח לסלול בבעיה הערבית - ואז יהיה כסף גם לשכונות וגם להתנחלויות!"

על ראש-הממשלה לשעבר, מנחם בגין: הוא היה אנדה. היה מיתוס. עכשיו אין כלום. יש רק בזיונות, תוצרת בגין. האיש הזה שאמר שלא יכרע בפני בשר ודם, כרע ברך בפני כל מנהיג טיפש בעולם!"

על הסכמי קמפ-דיוויד: לא שווים קליפת-השום. כל מה שכתוב בהם זה רמאות אחת גדולה!"

על מדיניות-הביטחון של כהנא: כן, הברים, השלטתי סדר ברמאללה. ולמה! כי באבן הראשונה שנורקה לכיוון שלנו התחלתי מייד לירות צורות באוויר, והם ברחו! והם לא שבו לזרוק אבנים! וכך צריך לפעול!"

על דמוקרטיה ודיקטטורה בישראל: אם יהיו לצידי ארבעים אחוז מהעם ייתכן שאהיה חייב - על-פי